

فالون دافا؛ جنبش نوپدید مذهبی

* سعیده امینی

** عاطفه امینی

چکیده

مقاله حاضر مربوط به یک جنبش نوپدید دینی با نام فالون دافاست که خاستگاه آن کشور چین است و در مدت نسبتاً کوتاهی توانسته طرفدارانی را در سطح جهان جلب نماید. شعار اصلی این جنبش جن، شن، رن یعنی حقیقت، نیکخواهی و بردباری است و در بودیسم و تائوئیسم ریشه دارد. اما در عین حال خود را کامل‌تر از آنها می‌داند. به عقیده لی هنگجی رهبر این جنبش تائوئیسم به دنبال تزکیه بدن و بودیسم به دنبال تزکیه ذهن است. اما فالون دافا بر هر دو نوع تزکیه تأکید دارد که برای انجام آنها پنج تمرین را ارائه می‌دهد که چهارتای آن به صورت حرکتی و یک مورد آن به صورت مدیتیشن است. به طور کلی مقاله حاضر دارای چهار بخش عمده است. در بخش مقدماتی نخست تعریفی از جنبش او مبنای کار قرار می‌گیرد. در بخش دوم علل وقوع جنبش‌های دینی از منظر جامعه‌شناختی مطرح می‌شود. در بخش سوم، اصول عقیدتی آن و بنیان‌هایش مورد نظر قرار می‌گیرد و نهایتاً در بخش پایانی این جنبش به گونه‌ای نشانه‌شناسانه نقد و بررسی می‌شود.

کلیدواژه‌ها: فالون دافا، بودیسم، تائوئیسم، حقیقت، نیکخواهی، بردباری.

* دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی دانشگاه علامه طباطبائی.

** کارشناس فقه و حقوق دانشگاه آزاد اسلامی.

طرح مسئله

جنبش یکی از انواع رفتار جمعی است که به شکل‌های گوناگون در جامعه تجلی می‌یابد. جنبش‌ها شبکه‌های غیررسمی هستند که مبتنی بر اعتقادات مشترک و همبستگی‌اند که از طریق استفاده مداوم از اشکال گوناگون اعتراض حول موضوعات خاصی شکل می‌گیرند (دلپورتا و دیانی، ۱۳۸۳: ۲۲).

انواع گوناگون جنبش‌ها در برهه‌های زمانی متنوع در عرصه تاریخ پدیدار گشته‌اند و چهره جوامع را دستخوش دگرگونی و تحول نموده‌اند. به‌عنوان مثال جنبش‌های لیبرالی و مشروطه‌خواهی در قرن هجدهم و نوزدهم در برابر محافظه‌کاران با هدف محدود کردن قدرت حکومت‌های مطلقه؛ جنبش‌های کارگری پایان قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم در برابر سرمایه‌داری صنعتی، با هدف ایجاد دولت رفاه، جنبش‌های تعمیم حق رأی زنان در برابر محافظه‌کاران، جنبش‌های ضد استعماری و ناسیونالیستی که در کشورهای پیرامون در برابر کشورهای مرکز با هدف ایجاد دولت ملی و مستقل صورت گرفت (جلانی پور: ۲۳، ۱۳۸۱). علاوه بر جنبش‌های اجتماعی، جهان شاهد ظهور جنبش‌های مذهبی نیز بوده است. اوج حضور این جنبش‌ها در عرصه تاریخ جهان سال‌های بعد از جنگ جهانی دوم به‌ویژه در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ بوده است. بسیاری از این جنبش‌ها از جوامع شرقی نشأت گرفته‌اند و سپس وارد جوامع غربی شده‌اند (میتون: ۳۵۹، ۱۳۷۷).

جنبش‌ها به‌طور کلی به دو دسته متعارف و جدید تقسیم می‌شوند که در چندین زمینه با یکدیگر تفاوت دارند: (۱) جنبش‌های جدید برخلاف نمونه متعارف برای همه امور نسخه نمی‌پیچند و اهداف، راهکارها و مطالبات محدودتری را دنبال می‌کنند. (۲) تشکل‌ها و سازمان‌های جنبش‌های جدید اغلب غیرمتمرکز، پراکنده و کوچک هستند، به‌راحتی می‌توان عضو این جنبش‌های متکثر یا از آنها خارج شد. (۳) هدف جنبش‌های جدید کسب قدرت سیاسی در حکومت نیست بل که این جنبش‌ها به دنبال اثرگذاری غیرمستقیم بر حکومت هستند (معان، ۲۴-۲۵).

از بارزترین ویژگی جنبش‌ها، خصلت اعتراضی آنهاست که شکل اعتراض در جنبش‌های متعارف و جدید متفاوت است. در جنبش‌های نوع اول عمدتاً اعتراض

شکل خشونت‌آمیز دارد و در نوع دوم اعتراض به صورت مسالمت‌آمیز و به گونه‌ای نرم‌تر بیان می‌گردد. این‌گونه جنبش‌ها برای نشان دادن قدرت خود به تعداد حامیانشان توسل می‌جویند و تلاش می‌کنند تا از قدرت انسانی به جای قدرت نظامی استفاده کنند. آن‌ها با برپایی راهپیمایی‌ها و استفاده از دادنامه‌ها و رفراندوم‌ها قدرت حامیان خود را به نمایش می‌گذارند (دل‌پورتا و دیانی، ۱۳۸۳: ۲۵۰).

این جنبش‌ها نسبت به جنبش‌های متعارف از حیث تأثیرگذاری شعاع گسترده‌تری دارند که مهم‌ترین عامل آن تنوع و گسترش رسانه‌های بین‌المللی است که همین امر سبب می‌گردد این جنبش‌ها نه تنها در سطح ملی بل که در سطح بین‌المللی نیز هوادارانی را جذب کنند و بتوانند اهداف و ایده‌های خویش را در سطح جهانی گسترش دهند. لذا بررسی این جنبش‌ها، علل وقوع و پیامدهای آن ضروری به نظر می‌رسند. به همین جهت در مقاله حاضر تلاش شده تا ضمن بررسی علل وقوع جنبش‌های مذهبی و ذکر ویژگی‌های آن‌ها نوع خاصی از یک جنبش مذهبی جدید با نام فالون دافا مورد بررسی قرار گیرد که در دهه‌های اخیر در کشور چین تولد یافته و سپس به بسیاری از کشورها از جمله ایران وارد شده است.

انواع جنبش‌های مذهبی

جنبش‌های مذهبی از نظر ساختار مشابه جنبش‌های اجتماعی هستند با این تفاوت که هدف آن‌ها تحول در عرصه دین و نظام‌های ارزشی متعلق به آنست. والیس در سال ۱۹۸۴ طبقه‌بندی جنبش‌های نوپدید مذهبی را چنین ارائه می‌دهد:

(۱) جنبش‌های طردکننده جهان؛

(۲) تأییدکننده جهان؛

(۳) تطبیق‌کننده با جهان.

جنبش‌های طردکننده جهان مادی و اجتماعی را ارضا ناکنده، فاسد و غیر روحانی می‌دانند. جنبش‌های تأییدکننده جهان بیش‌تر رو به‌سوی فرد دارند و چنین آموزش می‌دهند که توفیق شخصی، قدرت یا برخورداری را می‌توان از طریق عملکردها و شگردهای آموزشی جنبش به‌دست آورد. یک چنین جنبش‌هایی معمولاً یا سازمان عبادت جمعی و کلیسا ندارند یا سازمان بسیار آزادی دارند. این جنبش‌ها به دین به معنای متعارف شباهت ندارند و غالباً

ادعا می‌کنند که دین نیستند. سرانجام جنبش‌های تطبیق‌کننده با جهان، جنبش‌های مذهبی سستی‌ترند اما به فرد و زندگی درونی و شخصی بیش‌تر توجه دارند تا ساختار اجتماعی. در این جنبش‌ها مناسک دسته‌جمعی معمولاً نقش مهم‌تری دارند و غالباً بر نوعی تجربه مذهبی شخصی تأکید می‌کنند (همیلتون، ۱۳۷۷: ۳۶۶).

اعضای جنبش‌های تأییدکننده اغلب دچار مسائل شخصی مانند بیماری و مشکلات مالی هستند. بشارت این جنبش‌ها در دانش، شگرها و دستورالعمل‌هایی نهفته است که آن‌ها برای کاستن شکاف بین آرزو و واقعیت ارائه می‌کنند. این جنبش‌ها به کسانی که احساس می‌کنند به اندازه کافی قدرت و منزلت ندارند، اعتماد به نفس می‌دهد. این جنبش‌ها پاسخی است به کسانی که احساس محرومیت نسبی می‌کنند. برخلاف جنبش‌های طردکننده این نوع جنبش‌های تأییدکننده از تابعیت نفس‌هواداری نمی‌کنند، بل که بر تجلیل نفس، رشد روحی و شکوفایی استعدادهای پنهانی تأکید می‌ورزند (همان، ۳۷۱-۳۷۰). اعضای جنبش‌هایی که از دهه ۱۹۶۰ ظهور نمودند بیش‌تر از میان جوانان طبقه مرفه و نسل بعد از جنگ جهانی دوم عضوگیری می‌کردند (واتسون، ۱۱۴، ۲۰۰۳). داوسن نیز بیان می‌کند که جنبش‌های دینی امروز، بازی برای جوانان می‌باشند (همان، ۱۲۲). به تدریج که افراد وارد میانسالی می‌شوند از عضویت این جنبش‌ها انصراف می‌دهند. درباره تحصیلات مطالعات نشان دادند که سطح تحصیلات اعضاء جنبش‌های دینی بالاتر از سطح تحصیلات متوسطه بوده و بسیاری از آن‌ها تحصیلات دانشگاهی داشته‌اند (لورین، ۲۰۰۳: ۱۳۷).

حامیان جنبش‌های دینی معمولاً از اعضای طبقه متوسط و متوسط به بالای جامعه هستند (همیلتون، ۱۳۷۷: ۳۷۱). لورین درباره این واقعیت می‌گوید: «جوانان خانواده‌های نه‌چندان ثروتمند امکانات و فرصت گریز از ضروریات زندگی را ندارند آن‌ها یا باید خرج خود را در بیاورند یا باید به تأمین مخارج خانواده کمک کنند» (لورین، ۱۳۷، ۲۰۰۳). بنابراین تفاوت آن‌ها از نظر شرایط زندگی باعث تفاوت میزان مشارکت و عضویت آن‌ها در این جنبش‌ها شده است.

عوامل متعددی در بروز و ظهور جنبش‌های مذهبی نقش داشته‌اند. وال اشتراک جمعی در جوامع صنعتی نو عامل مهمی در پیدایش جنبش‌های نوپدید مذهبی بوده است (آنتونی و رایینز ۱۹۷۸، وردن، ۱۹۷۴، مارکس و البسرن ۱۹۷۵ به نقل از همیلتون، ۱۳۷: ۳۶۲).

شرکت در این جنبش‌ها و عضویت در یک گروه نوعی حس اشتراک اجتماعی را می‌تواند فراهم کند. مارکس و ایسون می‌گویند که این گروه‌ها نوعی تجربه همدلی عاطفی را که به نظر می‌رسد در جامعه بزرگتر وجود ندارد برای اعضایشان فراهم می‌کنند و ارزش‌های خودمآبی را با ارزش‌های جهانی ترکیب می‌کنند. چنین تجربه‌هایی به منزله تجلی نیروهای الهی و روحانی شناخته شده و حقانیت می‌یابد. این نیروها در زندگی اعضای گروه عملکرد دارند (آنتونی و رایترز، ۱۹۷۴؛ پیتسون و موس، ۱۹۷۳؛ رایترز و آنتونی، ۱۹۷۸ به نقل از همان).

عضویت افراد در این جنبش‌ها و انجمن‌های وابسته به آن بیانگر حضور اندک انجمن‌های فرهنگی و اجتماعی در سطح جامعه است. کمبود این انجمن‌ها باعث می‌شود تا نیاز افراد به پیوندهای انجمنی در مسیر صحیح هدایت نگردد و در مسیر انحرافی خویش با جنبش‌هایی روبه‌رو گردد که سرمایه اجتماعی افراد جامعه را نه در جهت تقویت بل که در جهت تخریب نظام موجود به کار گیرد. از سوی دیگر این جنبش‌ها افراد را به عضویت در این انجمن‌ها دعوت می‌کنند و نوعی حس فردگرایی را نیز در آنها تقویت می‌کنند.

دو تعبیر عمده از فردگرایی وجود دارد؛ نظریه پردازانی نظیر اسپنسر و توکویل فردگرایی را مساوی خودخواهی در نظر گرفتند و آن را به شرایط تضاد منافع شخص با جمع اطلاق نمودند. به عقیده توکویل فردگرایی «بذر هر فضیلتی را خشک می‌کند» و ممکن است در جوامع دموکراتیک رشد کند اما از رویارویی نخستینش با «فضیلت‌های عمومی» فراتر می‌رود و به «دیگران حمله می‌برد و همه آن‌ها را نابود می‌کند و سرانجام در خودخواهی مستهلک می‌شود» (توکویل، ۱۹۶۹ به نقل از کیوینو: ۱۲۲، ۱۳۷۸).

بنابراین خطر فردگرایی این است که «هرکس دوباره تا ابد تنها به حال خود رها می‌شود و این خطر وجود دارد که در تنهایی دل خویش زندانی شود» (همان) این تعبیر از فردگرایی در تقابل با تعبیر اخلاقی آن قرار می‌گیرد. دورکیم با طرح مفهوم کیش فرد درک خوشبینانه‌ای را از این مفهوم ارائه داد. کیش فرد شامل ارزش‌هایی بود که فلاسفه قرن هجدهم آن را بیان کرده بودند و الهام‌بخش انقلاب فرانسه شده بودند. اینها ارزش‌هایی بودند که بر شأن و ارزش انسان به طور انتزاعی تأکید می‌کردند؛ بدین گونه آن‌ها از خودخواهی فایده‌گرایان ناشی نمی‌شدند و درست در نقطه مقابل آن بودند. خودخواهی تعقیب منفعت خود است اما این ارزش‌ها نشان‌دهنده احساس همدردی با

دیگران و تألم برای رنج انسانی هستند (گیدنز: ۱۳۶، ۱۳۷۸).

بدین ترتیب جنبش‌های مذهبی در نتیجه فراوانی ارزش‌های خودخواهانه به وجود آمدند و تلاش نمودند تا نوعی روحیه فردگرایی (کیش فرد) را در میان حامیان خود ترویج نمایند. لا در این خصوص استدلال نموده که این جنبش‌های نوپدید جانشین کارآمدی برای شورش ضد فرهنگی دهه ۱۹۶۰ علیه فردگرایی فایده‌گرایانه و مادی‌اندیشانه جامعه مصرفی نوین و عقلانیت فنی فرهنگ تحت سلطه علم می‌باشند. به نظر گلاک همین چشم‌اندازها با تأکید بر فردگرایی، مسئولیت شخصی و فرط‌بیعت‌گرایی جهان‌بینی‌های سستی را تضعیف کرده‌اند. بررسی‌های وتونیز تا اندازه‌ای این نظر را تأیید کرده است. او در بررسی‌ها نزول در خداشناسی و فردگرایی را تشخیص داده است. چشم‌اندازهایی که به انسان اجازه داده‌اند در همه حوزه‌های زندگی از جمله سیاست، سبک زندگی و نیز دین‌آزمایش‌های پیش‌تری را به عمل آورد (میلتون: ۳۶۰، ۱۳۷۷).

عامل مهم دیگری که زمینه شکل‌گیری جنبش‌ها را فراهم ساخت تفکیک نهادی و ساختاری جوامع بود. تفکیک (differentiation) مفهومی است که عمدتاً در نظریات جامعه‌شناسانی که به فرآیند گذار جامعه سستی به مدرن (اسپنسر، دورکیم، تونیس و...) توجه نموده‌اند، مطرح گردیده است. مقصود از تفکیک حرکت جامعه از کلیت یکپارچه به کلیت تمایز یافته است. تفکیک در دو سطح نهادی و ساختاری روی می‌دهد که اسپنسر این دورا در رابطه متقابل با یکدیگر قرار می‌دهد. به عقیده وی افزایش در حجم واحدهای اجتماعی، ضرورتاً تمایز فزاینده در فعالیت‌های اجتماعی را به دنبال خواهد آورد (کوزر: ۱۴۵، ۱۳۷۹).

دورکیم نیز در کتاب تقسیم کار ضمن بیان مسیر تحول جامعه از همبستگی مکانیک به همبستگی ارگانیکی به تفکیک کارکردی اشاره می‌کند و بنیان نظم انسجامی جامعه مدرن را در این تفکیک می‌داند. تفکیک کارکردی سبب می‌گردد آن‌چه در جوامع سستی به عنوان نهاد مسلط بود، مبدل به نهادی در کنار سایر نهادها گردد و کارکرد خاص خود را ایفا نماید.

اینگلهارت در کتاب تحول فرهنگی در جامعه پیشرفته صنعتی از تفکیک کارکردی مذهب سخن می‌گوید:

در بیش‌تر جوامع کشاورزی، مذهب نیروی کاملاً مهمی بود که کارکرد مؤسسات آموزشی، علمی، رسانه‌های جمعی، موزه‌های هنری، بنیادهای خیریه و هم‌چنین

کارکرد کنونی مؤسسات مذهبی در جوامع پیشرفته را به عهده داشت... در جامعه ماقبل صنعتی فرهنگ تا حد وسیعی یعنی مذهب در جوامع مدرن مذهب به مراتب شاخص تافصی از کل فرهنگ است که روز به روز متمایز گردیده و در معرض دگرگونی سریع تری است (اینگلهارت، ۱۳۸۲: ۵۳).

لاکمن نیز می گوید که ویژگی جوامع معاصر عدم نیاز به نظام های فراگیر ارزشی است زیرا آنها به مشروعیت مذهبی نیازی ندارند. دین به جنبه ای از زندگی خصوصی تبدیل می شود و به گزینش فردی از میان انواع گزینه ها مرتبط می شود، گزینه هایی که می توان آنها را تبدیل به یک نظام ارضای شخصی کرد. همین قضیه لاکمن را به این استلال می کشاند که جوامع نو شاید دگرگونی عمیقی در رویکرد مذهبی اند، بدینسان که از استعلاهای بزرگ که با امور اخروی، زندگی و مرگ سرو کار دارند، روی برگردانده و به استعلاهای کوچک زندگی که با تحقق نفس، ابراز وجود و آزادی های شخصی سروکار دارند، روی آورده اند (لاکمن، ۱۹۹۰: ۵۰).

عامل دیگری که باعث گرویدن افراد به فرقه ها و جنبش ها می شود محرومیت است. گلاک و استارک پنج نوع محرومیت را از هم متمایز کردند: اقتصادی، اجتماعی (منزلت، قدرت و پایگاه) ارگانیک (معلولیت جسمانی یا ذهنی) اخلاقی (اشاره به تضادهای ارزشی و ناخشنودی از آرمان های جامعه) روانی (نبود التزام به ارزش های موجود مثل بی هنجاری). آنها معتقدند که محرومیت روانی باید مانند متغیری دخیل مد نظر قرار گیرد - حالتی از نومیدی یا بی هنجاری ناشی از محرومیت عینی (اقتصادی، اجتماعی یا ارگانیک) که منجر به انجام کنش می گردد تا فشار ایجاد شده به وسیله این محرومیت ها تخلیه شود. محرومیت روانی وقتی به وجود می آید که افراد خودشان را فاقد نظام معناداری از ارزش ها ببینند. وقتی که محرومیت اقتصادی، اجتماعی یا ارگانیک (یعنی محرومیت نسبت به سایر افراد) باشد و وقتی که ماهیت محرومیت به طور نادرستی درک شود یا افراد تجربه کننده محرومیت نتوانند مستقیماً علل آنرا محو نمایند در این مواقع افراد محروم بیش تر به ایدئولوژی دینی روی خواهند آورد تا ایدئولوژی های غیر دینی. در چنین مواردی دین به جای این که علل محرومیت را محو نماید بیش تر به جبران احساس محرومیت می پردازد (میلتون، ۱۳۷۷: ۱۱۲).

فالون^(۱) دافا^(۲)

در عصر جدید شاهد رشد روزافزون فرقه‌ها، آیین‌ها و جنبش‌های گوناگون در سطح جهان هستیم که تحت عناوین گوناگون سر برآورده‌اند. این مقولات عمدتاً از ادیان توحیدی فاصله گرفته و به دنبال معرفی ماوراءالطبیعه از زاویه دیگر هستند. ریشه آن‌ها در اومانیسم است و رهبران این جنبش‌ها در تلاش‌اند تا انسان را از نیروی درونی خویش آگاه سازند و به او یادآور شوند که فراتر از یک موجود جسمانی صرف است و با اتکاء به انرژی درونی خویش و با تقویت هماهنگ هم‌زمان جسم و روح خویش قادر است در عالم صغیر و کبیر دگرگونی ایجاد کند.

فالون دافا یکی از این جنبش‌هاست که به‌عنوان یک روش پالایش و پرورش بدن و ذهن معرفی شده است که در سال ۱۹۹۲ توسط «لی هنگ‌جی» در کشور چین به عموم مردم معرفی شد.

لی هنگ‌جی کار انتقال آموزش‌ها و اصول فالون دافا را بین سال‌های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۵ از طریق برگزاری جلسات حضوری برای تعداد بسیار زیادی از علاقه‌مندان در نواحی مختلف کشور چین، انجام داد. با چاپ و انتشار متن نه جلسه از سخنرانی‌هایش در کتاب شوآن فالون انتقال اصول به شاگردان، از طریق مطالعه کتاب امکان‌پذیر شد. شوآن فالون پرفروش‌ترین کتاب در پکن در سال ۱۹۹۶ بود. علاوه بر شوآن فالون این گروه دارای کتاب دیگری با عنوان فالون کونگ هستند. رهبر این گروه از روی احترام «استاد» یا «معلم» نامیده می‌شود. در این روش، فقط یک معلم و استاد حضور دارد. بقیه تمرین‌کنندگان، صرف‌نظر از این‌که چه مدتی تمرین می‌کنند و در چه سطحی هستند، تماماً به‌عنوان شاگرد محسوب می‌شوند (<http://falundafa.org>).

فالون دافا طبق اظهارات پیروان آن روش تزکیه‌ای است که مستقل از ملیت، فرهنگ، مذهب، گروه‌های اجتماعی و فعالیت‌های سیاسی است. فالون دافا هم‌اکنون در کشورهای مختلف تمرین می‌شود. بسیاری از تمرین‌کنندگان به‌صورت گروهی در فضاهای آزاد، پارک‌ها و مکان‌های عمومی تمرین می‌کنند.

این جنبش در تلاش است تا به تزکیه ذهن و بدن پردازد که برای این منظور پنج تمرین صورت می‌گیرد که هر کدام با یک عبارت مشخص می‌شود و از میان این پنج تمرین چهار مورد به‌صورت حرکتی و یک مورد آن به‌صورت مدیتیشن است.

تمرین اول: بودا هزار دست را نشان می‌دهد؛

تمرین دوم: ایستادن فالون مثل یک ستون؛

تمرین سوم: نفوذ در دو منتهی‌الیه کیهانی؛

تمرین چهارم: گردش آسمانی بزرگ؛

تمرین پنجم: تقویت نیروهای الهی.

طرفداران فالون دافا معتقدند که انجام این تمرین‌ها یک مکانیزم قدرت‌مند را در بدن به وجود می‌آورد که سیستم چرخش انرژی را در بدن تنظیم و باعث بهبود سلامت و پالایش جسم می‌شود. این تمرین‌ها در هر محیط و شرایطی قابل انجام است. به عقیده این مکتب انجام این تمرین‌ها و رعایت آموزش‌های این روش، به شخص کمک می‌کند تا در جهت رسیدن به سلامت جسم، پاکی ذهن و جذب شدن در سرشت گیتی و در نهایت بازگشت به فطرت پاک خود قدم بردارد.

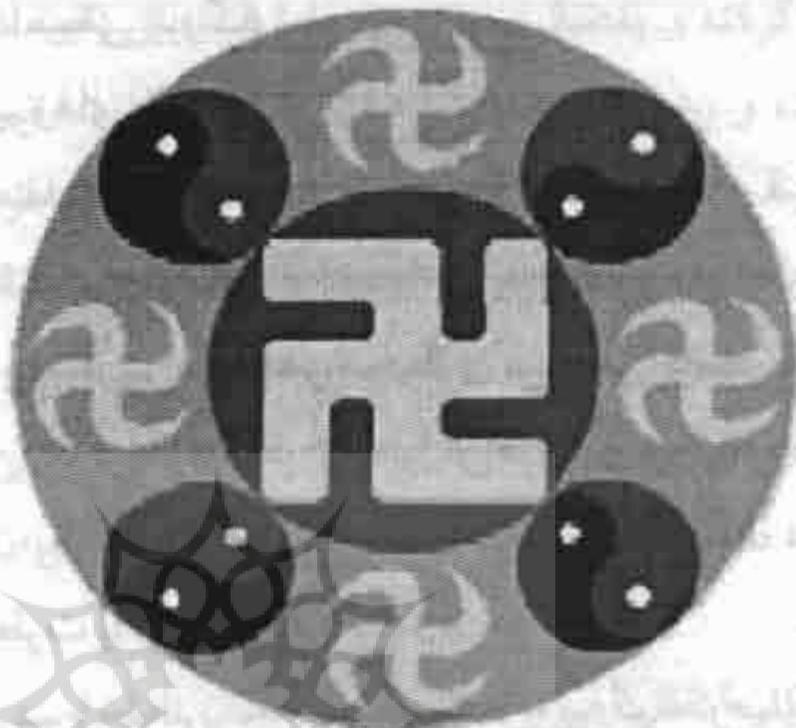
لی هنگجی در سخنرانی سوم خویش انجام این حرکات را این گونه توصیف می‌کند که وقتی تمرین‌های حرکتی تزکیه را انجام می‌دهیم، دور ما میدانی شکل می‌گیرد. بعضی افراد می‌گویند، که آن یک میدانچی، یا یک میدان مغناطیسی، یا یک میدان الکتریکی است. در واقع هر اسمی هم که روی این میدان بگذارید درست نیست، زیرا ماده‌ای که در این میدان وجود دارد بی‌نهایت غنی است. وقتی شاگردان ما در این میدان می‌نشینند، ذهن‌شان آزاد از فکرهای بد است، هر کسی احساس می‌کند که در فضایی آرامش‌بخش قرار دارد و احساس خوبی دارد. این تأثیری است که یک تزکیه‌کننده در محدوده میدان انرژی‌ای از یک راه درست دارد.

افرادى که افکار بد دارند و درباره چیزهای نادرست فکر می‌کنند، تحت تأثیر قوی میدان شما ممکن است فکر خود را عوض کنند، ممکن است بعد از آن افکار بد خود را متوقف کنند. نکته‌ای که در حین انجام تمرینات به آن اشاره می‌کند، قرار دادن فالون در درون افراد است.

لی هنگجی می‌گوید:

در طول کلاس‌هایم شخصاً فالون را برای شاگردان کار می‌گذارم. در حالی که فالون دافا را آموزش می‌دهیم، فالون را در بدن همه پی‌درپی نصب می‌کنیم. بعضی از افراد می‌توانند آن را احساس کنند در حالی که دیگران نمی‌توانند. این بدین خاطر است که مردم شرایط فیزیکی گوناگونی دارند. فالون مینیاتوری از جهان است که تمام قابلیت‌های جهان را داراست و به‌طور خودکار می‌تواند عمل کند و بچرخد. تا ابد در

قسمت زیرین شکم شما دوران خواهد داشت. همین که فالون در بدن شما جای گرفت، سالیان سال بدون توقف تا ابد به این شکل خواهد چرخید. این مکتب هم چنین دارای نمادی است که رهبر آن درباره‌اش اینگونه توضیح می‌دهد.



نماد فالون دافای ما یک فالون است. کسانی که توانایی‌های فوق طبیعی دارند می‌توانند این فالون را که در حال چرخیدن است ببینند. این برای علامت‌های کوچک فالون ما نیز صدق می‌کند، آن‌ها نیز در حال چرخش هستند. طرح این فالون مینیاتور جهان است. نمادهای «تای جی» و نمادهای صلیب شکسته کوچک نیز در طرح در حال چرخش هستند، هم‌چنین تمام فالون در حال چرخش است و صلیب شکسته بزرگ در مرکز نیز می‌چرخد، به عبارتی دیگر آن، نماد راه شیری ماست و در عین حال از آنجا که ما به مکتب بودا تعلق داریم، آن نمادی از مکتب بودا را در مرکز دارد. وقتی فالون در جهت گردش عقربه‌های ساعت می‌چرخد، می‌تواند انرژی را به بیرون بفرستد، با چرخش داخلی (در جهت گردش عقربه‌های ساعت) فرد خود را نجات می‌دهد. با چرخش خارجی (خلاف عقربه‌های ساعت) دیگران را نجات می‌دهد (سی هنگ‌جی، ۱۳۸۴:۳۳۹).

از مهم‌ترین عقاید فالون دافا سه عنصر (جن، شن، رن یا حقیقت، نیکخواهی، بردباری) بازگشت به اصل و تزکیه ذهن و جسم است (مظاهری، ۱۳۸۷).

الف) جن، شن، رن

این سه شعار اصلی فالون دافاست که سرشت جهان را تشکیل می‌دهد و تزکیه‌کننده برای این که در نیروی کیهانی جذب شود و به ماوراء مرگ و تولد راه یابد باید این سه را در خود تحقق بخشد. صداقت، شفقت و صبر سرشت جهان است. جوهره بودا، بودن و بنیادی‌ترین سرشت جهان جن، شن و رن است. ذرات هوا، سنگ، چوب، خاک، آهن، بدن انسان این سرشت حقیقت، نیک‌خواهی و بردباری را دارد (لی هنگجی، ۲۲:۱۳۸۴).

او در حقیقت با رویکرد ماهرانه‌ای اعلام می‌کند که بودا تمام جهان را پرکرده و باید به او پیوست و در وجود او ذوب شد و این سه خصلت بنیادی‌ترین خصال بوداست.

ب) بازگشت به اصل

لی هنگجی جهان را بسیار فراتر از این دنیایی که اکنون در آن به سر می‌بریم می‌داند. به عقیده وی این دنیا وقت اضافه‌ای است که روشن‌بینان به مردم بدکار داده‌اند تا با رنج کشیدن به جایگاه اولیه خود بازگردند. واقعیت این است که ماده از جهان حقیقت، شفقت و بردباری تشکیل یافته و تمام انسان‌ها در فضای جهان از این سه اصل ساخته شده‌اند. اما هنگامی که در روابط اجتماعی با دیگران قرار می‌گیرند برخلاف این سرشت عمل کرده و سقوط می‌کنند. در مرحله سقوط یافته نیز عده‌ای هستند و زندگی اجتماعی دیگری شکل می‌گیرد و باز هم برخلاف سرشت جهان عمل می‌شود و سقوطی دوباره رخ می‌دهد تا این که تمام سطوح جهان طی می‌شود (همان، ۱۱۹).

این جاست که روشن‌بینان شفقت می‌ورزند. «در این سطح این افراد باید از بین رفته یا نابود می‌شدند. اما روشن‌بین‌های بزرگ از روی نیک‌خواهی والای‌شان تعمداً این بعد دنیای بشری را خلق کردند. در این بعد به آنها یک بدن فیزیکی اضافی و یک جفت چشم اضافی که فقط به دیدن چیزهای موجود در این بعد مادی ما محدود است می‌دهند، به این معنی که آنها در این سرزمین توهم می‌افتند. ... از آنجا که در این توهم قرار دارند، در میان بزرگ‌ترین زجر هستند. به آنها این بدن را می‌دهند که با آن زجر بکشند. وقتی شخصی بخواهد از این بعد، به بالا برگردد، بخواهد بر طبق مدرسه تائو به خود واقعی اولیه‌اش برگردد، باید قلبش را برای تزکیه کردن بگذارد که بدین

معنی است که سرشت بودایی او ظاهر شده است» (همان، ۷۹).

در این سطح از جهان که انسان پدید می‌آید بیماری و سرما و گرما و گرسنگی و تشنگی و مرگ و انواع رنج‌ها وجود دارد پس کسی که از این فرصت استفاده کند و خود را به سطوح بالا بکشد، از زاد و مرگ‌های پی‌درپی نجات می‌یابد و در غیر این صورت بارها و بارها متولد خواهد شد و رنج خواهد کشید. در فرآیند تزکیه این بدن به سوی سطوح بالاتر می‌رود و به بدن بودا تبدیل می‌شود. در سطوح بالا ماده به انرژی تبدیل می‌شود و از هر گونه آسیب و ضعف پاک و سرانجام از تناسخ رها می‌شود. گونگی که بر اثر تزکیه ایجاد و جذب می‌شود در سلول‌های بدن ذخیره می‌گردد. گونگ به صورت ماده‌ای با انرژی بالا تمام سلول را پر می‌کند و در آن متراکم می‌شود و به شکل سلول‌های شما در می‌آید. در این حالت بدن دیگر آن بدن فیزیکی اولیه نیست بل که جوهر آن عوض شده است. این فرآیند پالایش بدن نامیده می‌شود. لی هنگجی در این زمینه می‌گوید:

هر چه سطح یک فرد بالاتر رود، انرژی او متراکم‌تر، ذرات آن ظریف‌تر و قدرت آن بیش‌تر می‌شود. تحت چنان شرایطی، انرژی در هر یک از سلول‌های بدن ذخیره می‌شود و نه تنها در هر یک از سلول‌های بدن در این بعد مادی ما، بل که در تمام بدن‌ها در بعدها دیگر ذخیره می‌شود... آن ماده با انرژی بالا وجودی باهوش بوده و قدرت دارد... همین که سلول‌ها مهار شوند، هیچ سوخت و سازی وجود نداشته و در مرحله‌ای به‌طور کامل جایگزین سلول‌های گوشتی انسان می‌شود (همان، ۸۵).

این اعمال در جهت تحقق اهداف فالون دافاست و راهی است برای نجات بشر از تناسخ، از بین بردن کارما، کسب تقوا و تبدیل آن به گونگ، جذب گونگ در بدن و صعود به سوی بدن بودا به دور از رنج و بیماری و تولد دوباره در این دنیا.

ج) تزکیه ذهن و جسم

تزکیه جسم از طریق تمریناتی است که لی هنگجی ابداع کرده و آموزش می‌دهد. با تلفیق این دو روش می‌توان در سطح بالایی تزکیه کرد به طوری که بدن و ذهن هم‌زمان پاک شده و انرژی زیادی را برای شکل‌گیری مدار آسمانی مانویو و رسیدن به بدن بودا فراهم می‌کند. با جمع میان تزکیه ذهن و جسم در فالون دافا، امکان باز شدن سریع و

هم‌زمان تمام کانال‌های انرژی بدن فراهم می‌شود. و ضعف و بیماری و پیری از جسم می‌گریزد و تسلسل مرگ و تولد گسسته می‌شود.

توجیه برنامه تزکیه دوگانه ذهن و جسم این است که ذهن در حقیقت پدیداری مادی در بدن انسان است مثل شکل بدن. ذهن هم فعل و انفعالات شیمیایی و امواج و ارتعاشات فیزیکی است و هم بخشی از بدن است. و این دو یکی هستند. «در حقیقت ماده و ذهن هر دو یک چیز هستند. [برخی دانشمندان امروزی] معتقدند فکری که مغز انسان تولید می‌کند ماده است. بنابراین آن‌ها به‌صورت مادی وجود دارند» (همان، ۳۴).

با توجه به این موضوع تزکیه کامل و فراگیر که همه ظرفیت‌های موجود را به‌کار گیرد باید به هر دو بخش ذهن و جسم پردازد، تا گشایش یک‌باره تمام کانال‌های انرژی که تز اصلی لی هنگجی است، اتفاق بیفتد.

او تأکید می‌کند که این دو روش تزکیه باید به‌درستی انجام شود و درباره هر کدام طرح و نظر ویژه‌ای دارد. به عقیده لی هنگجی هم روش‌های رایج تزکیه ذهن نادرست است و هم روش‌های تزکیه جسم و این دو در فالون دافا به‌طور متفاوتی تعریف شده و انجام می‌گیرد.

د) تزکیه ذهن در فالون دافا

همه مردم یک روح اصلی و خودآگاه دارند و یک روح کمکی که در حالت نیمه‌هوشیار فعال می‌شود. خود اصلی ما همان ذهن خودآگاه و هوشیار است که باید تزکیه شود. روش‌ها و تمرین‌های دیگر که به جلسه رفتن را لازمه تمرین می‌دانند، در حقیقت روح کمکی را تزکیه می‌کنند. مدیتیشن‌های طولانی و حتی آن‌ها که سالها ریاضت می‌کشند، روح اصلی را تزکیه نمی‌کنند (همان، ۲۱۶).

اما روش فالون دافا با تأکید بر همین زندگی عادی و قرار گرفتن در آن و تحمل انواع رنج‌ها خودآگاه اصلی و روح اصلی تمرین‌کنندگان را تزکیه می‌کند.

کسانی که روح کمکی را تزکیه می‌کنند اگرچه به نیروهای فوق طبیعی دست یابند در واقع روح کمکی‌شان رشد کرده است و خودشان به جایی نرسیده‌اند و از چرخه مرگ و تولد رها نشده‌اند و دوباره به این دنیا بازخواهند گشت. راه حقیقی نجات روش فالون دافاست، که به سانسارا (تناسخ) و تولدهای مجدد پایان می‌دهد. و با تزکیه

ذهن هوشیار و روح اصلی فرد تقوا و گونگ لازم برای تحول بدن و گشایش مسیرهای انرژی را فراهم می‌آورد. لی هنگجی پس از توضیح این موضوع می‌گوید:

من رازی ابدی را فاش کرده‌ام، راز اسرارها، که مطلقاً نمی‌توانست گفته شود. ماجرای درون تمام روش‌های مختلف تزکیه در سراسر تاریخ را برملا کرده‌ام.

تزکیه باید کاملاً هوشیار و در متن زندگی تحقق یابد. در حالت خلسه، انزوا، خواب یا بی‌هوشی که تزکیه حقیقی اتفاق نمی‌افتد. باید در کش و قوس روابط اجتماعی، منازعات و برخوردها شین شینگ^(۳) خود را تزکیه کنید و تقوا به دست آورید تا گونگ‌تان حقیقتاً افزایش یابد (همان، ۹). و این در متن زندگی به دست می‌آید. با مردم زیستن و مثل آنها نبودن، نیازهای معمولی و بشری را برآوردن بدون این‌که در بند آنها باشد. این تزکیه واقعی شین شینگ و مربوط به روح اصلی شماست.

ه) تزکیه جسم در فالون دافا

تزکیه جسم ادامه تزکیه ذهن است. با تزکیه ذهن یا شین شینگ کار ما از بین می‌رود و تقوا به دست می‌آید اما در ادامه تزکیه جسم هم لازم است. تبدیل تقوا به گونگ اساسی‌ترین مرحله است، تزکیه جسم به تزکیه ذهن افزوده می‌شود. در اینجا نقش استاد در فالون دافا حیاتی است. در حقیقت بدون کمک او تقوا به گونگ تبدیل نشده و هیچ گونگی به دست نمی‌آید. «عمل تزکیه به خود شخص بستگی دارد در حالی که گونگ به استاد شخص مربوط است».

کسب گونگ و عملیات تزکیه جسم از طریق فالونی که لی هنگجی در بدن فالون دافا کاران قرار می‌دهد صورت می‌گیرد. فالون یک شیء نامرئی برای افراد عادی است که شکلی دایره‌ای دارد و در بدن کسانی که تمرینات فالون دافا را انجام می‌دهند قرار داده شده، می‌چرخد و انرژی جهانی را جذب می‌کند تا تمام کانال‌های انرژی یک‌باره باز شوند. عمل تزکیه جسم و حتی انجام تمرینات فالون دافا بدون قرار گرفتن فالون بیهوده است (همان، ۴۸ و ۴۹).

بدنی را که در آن فالون نصب می‌شود فاشن نامیده می‌شود.

به این ترتیب با ابداع فالون و قرار دادن آن در بدن تزکیه‌کنندگان راه تازه‌ای به سوی آسمان‌ها باز شده و فالون دافا به صورت یک روش بی‌نظیر برای نجات بشر و سرآمد

تمام تعالیم معنوی تاریخ بشریت در روزگاری که شقاوت پلیدی به اوج خود رسیده، ظهور کرده است. لی هنگجی خود را منجی بشریت در این دوران دانسته و صریحاً اعلام می‌کند که «ما مسئول نجات مردم هستیم» (همان، ۳۳۹).

بنیان‌های فالون دافا

این جنبش ریشه در بودیسم و تائوئیسم دارد. بودیسم از جمله مکاتبی است که اعتقاد به خدا یا خدایان از اصول اساسی آن به شمار نمی‌آید، به همین جهت گفته می‌شود دین بودا یک دین توحیدی نیست (میلتون: ۱۲۹، ۱۳۷۷).

خاستگاه این مکتب هند بوده است و همان‌طور که سنت فلسفی یونان بر تاریخ عقلی تمدن غربی تأثیر نهاد، آیین بودا نیز تأثیر شگرفی بر تاریخ عقلی و دینی تمدن آسیایی گذاشت (کازینز: ۶۰، ۱۳۸۱).

واژه بودا به معنی بیدار یعنی بیدار از خواب روانی دل تربیت نشده است. بودا کسی است که دمه یا حقیقت بنیادین چیزها را می‌شناسد. پس آن کس که به مقصد راه بودایی رسیده، بودا است (همان، ۶۲).

از مهم‌ترین عناصر بودیسم آموزش‌ها و هشت خان بودا هستند.

آموزش‌های بودا چهار حقیقت اصیل دربردارند: نخست این که زندگی همواره توأم با رنج است؛ دوم سرچشمه رنج همان آرزوست؛ سوم این که با خاموش کردن آرزو و اشتیاق می‌توان رنج را از میان برداشت. چهارم آنکه تنها از طریق پیمودن راه هشت‌گانه که همان راه بودایی است می‌توان به هدف بالا دست یافت (میلتون: ۱۲۵، ۱۳۷۷).

هشت خان بودا عبارتند از: آرزومندی درست، گفتار درست، کردار درست، معیشت درست، تلاش درست، مراقبه درست و ژرفاندیشی درست.

دو خان نخستین به ضرورت جستجوی رستگاری و پذیرش دهر ما راجع‌اند. سه خان بعدی مربوط به اخلاق‌اند که می‌توان آن‌ها را بر حسب احکام پنج‌گانه نیز بیان کرد که عبارتند از: خویش‌داری، اجتناب از آدمکشی، دزدی، روابط جنسی نامشروع، استعمال مواد مخدر و پایبندی به درستکاری.

سه خان آخر این راه هشت‌گانه مراقبه (meditation) و دستیابی به آرامش و خردمندی به هم مرتبط‌اند. مراقبه به رستگاری نهایی یا نیروانا می‌انجامد. این رستگاری

زمانی به دست می‌آید که خردمندی حاصل شده باشد. منظور از این خردمندی آگاهی به این قضیه است که نفس یا روح یک جریان ناپایدار است. بودا می‌آموزد که هیچ چیز پایدار نیست و همه چیز گذرا است (ممان، ۱۲۶).

در تائوئیسم تنها حقیقت شدن است و هستی و نیستی محصول فرآیند شدن است. در این مکتب دوگانگی بنیادی مثل هستی نیستی، هستی و شدن معنا ندارد. تائو یعنی شدن و هستی و نیستی دو قطب متضاد شدن هستند. هر عنصر خاص در درون تمامیت دارای برتری درونی خاص خویش است. معنا این واژه در چینی ته (te) است. ته هر عنصر به عنوان وسیله‌ای عمل می‌کند که آن چیز بر وفق آن کل اشیاء را از چشم‌انداز خود توضیح می‌دهد و بدین‌سان جهانی را نام‌گذاری می‌کند و می‌آفریند. تائو - ته را می‌توان هم‌چون رابطه میدان (تائو) با کانون (ته) فهمید. به همین‌سان در نگرش تائویستی اجزاء در عین حفظ ویژگی‌های خود یک کلیت را تشکیل می‌دهند. تمامیت تائویستی افقی است نه عمودی و هیچ‌گونه سلسله‌مراتبی در کار نیست. در جهان شناسی تائویستی هیچ‌گونه زنجیره بزرگ هستی یا مدارج کمالات متصور نیست.

دیدگاه تائوئیسم بر نظم استوار نیست، بل که مبتنی بر آشوب است. معنای تائو در راز آشوبی نهفته است که مجموعه همه نظم‌هاست. تائوئیسم مبنی بر تأیید آشوب است نه نفی آن. در تائوئیسم باید آشوب را به حال خود گذاشت تا در حالت خودجوئی خود نشو و نما یابد، زیرا چیزهای گوناگون به خودشان نظم می‌بخشند (مال، ۱۳۸۱: ۷۲۱). این جنبش با وجود آنکه از این دو مکتب^(۴) تأثیر پذیرفته اما در عین حال خرد را کامل‌تر از آن‌ها می‌داند. لی هنگجی معتقد است که مکتب تائو روی حقیقت و صداقت و درستی (جن) تأکید بیش‌تری دارد و توجه این مکتب بر تزکیه بدن است و مکتب بودا بیش‌تر به نیک‌خواهی و دوستی و شفقت (شن) توجه می‌کند و نوع تزکیه آن مربوط به ذهن است و بودائی‌ها صرفاً بر این نوع تزکیه تأکید دارند. لی هنگجی تأکید می‌کند که تزکیه ذهن و جسم باید با هم انجام شود. «فالون دافا بر پایه والانرین استاندارد جهان حقیقت، نیک‌خواهی و بردباری است. ما به‌طور هم‌زمان همه را با هم تزکیه می‌کنیم، بنابراین آن‌چه که تزکیه می‌کنیم عظیم است» (لی هنگجی، ۱۳۸۴: ۲۳).

او فالون دافا را برخوردار از امتیازات تائوئیسم و بودیسم و در نهایت چیزی بیش‌تر می‌داند. و روی بردباری و تحمل رنج تأکید ویژه‌ای دارد. تائوئیسم در جستجوی درک

حقیقت و حقیقی بودن و حقیقی زیستن هماهنگ با سرشت نیروی جهانی بود و بودیسم در صدد نیکی و شفقت به دیگران و گذشتن از نفس و تعلقات پوچ آن از طریق عشق‌ورزی به دیگران است (مظاهری، ۱۳۸۷).

اما فالون دانا با حفظ این دو آموزه تحمل رنج‌ها و سختی‌های زندگی را بسیار اساسی و نجات‌بخش در زندگی بشر می‌داند.

رنج‌های زندگی نتیجه خطاها و تعلقات و ناپاکی‌های زندگی گذشته است و تا از آن‌ها پاک نشویم نجات نخواهیم یافت. این پاکی در گرو تحمل رنج و تن دادن به زندگی بردبارانه‌ای است که به منظور تزکیه انجام می‌شود.

حضور فالون دانا در ایران

همه ادیان در زمان خود، دینی نو ظهور تلقی می‌شدند: مسیحیت، زرتشت، اسلام، متودیسم... خصوصیت ویژه‌ای که در جنبش‌های نوپدید دینی (NRMs) وجود دارد، تکثر، تنوع و التقاط‌گرایی شدیدی است که در میان آن‌ها یافت می‌شود. اولین موج ظهور فرق جدید در غرب نظیر «بیداری‌های بزرگ» در آمریکا یا آیین‌هایی نظیر «علم مسیحی»، «شهود یهوه» و «مورمون‌ها» که در قرن نوزدهم ظهور پیدا کردند، تقریباً همگی مشترکاتی با سنت یهودی - مسیحی داشتند؛ اما موج جدیدتر، اولاً به ادیان غیرابراهیمی نظیر هندوئیسم، بودیسم و شیئتو تمایل و تشابه فراوان نشان داده‌اند و ثانیاً ترکیبی التقاطی از ادیان رسمی، مفاهیم اومانیستی و سایکولوژیک در قالبی تجربه‌گرایانه مهیا ساخته‌اند؛ این جنبش‌ها دارای صفات مشترکی هستند که عبارتند از:

۱. اعضای این فرقه‌ها، دلبسته‌تر و پایبندتر و حتی متعصب‌تر از کسانی هستند که در ادیان اصلی به سر می‌برند؛
۲. عضویت، وضعیتی غیرمعمول برای کل جامعه دارد. برخی فرقه‌ها در غرب و عموم آن‌ها در کشوری با دین رسمی قوی مانند ایران، تشکیلاتی کمابیش مخفی و شاید بتوان گفت زیرزمینی تشکیل می‌دهند و اعضاء را از بازگویی آنچه در محافل خصوصی می‌گذرد بر حذر می‌دارند؛
۳. رهبر کاریزماتیک غیرمقید به سنت که تمام جوانب زندگی مریدان از نوع غذا، محل مسکن، همسر، لباس و حتی حق حیات را تعیین می‌کند؛

۴. چنین وانمود می کنند که روایات روشن تری از حقیقت دارند، حتی روشن تر از ادیان کهن.

۵. بر این ادعایند که راهی سریع، کاملاً مرحله بندی شده و قابل اجرا برای رسیدن به حقیقت دارند (حمیدیه، ۱۳۸۴).

به طور کلی این جنبش ها در دهه های اخیر توانسته اند هوادارانی را در سطح جهان پیدا کنند که آموزه های آنان را پذیرفته و در زمره پیروان آنها قرار گرفته اند.

جدول ذیل عنوان کشورهای است که فالون دافا در آنها فعالیت نموده و هوادارانی را نیز جذب کرده است.

	کشور/ ایالت	کشور/ شهر
آسیا	China	Hong Kong
	Taiwan	Taipei
	India	India
	Indonesia	Indonesia
	Iran	Iran
	Israel	Israel
	Japan	Japan
	Korea	Seoul
	Malaysia	Malaysia
	Philippines	Philippines
	Singapore	Singapore
	Thailand	Thailand
	Turkey	Turkey
Vietnamese	Vietnamese	
کانادا	Canada	Various Cities in Canada
اروپا	Austria	Austria
	Belgium	Belgium
	Bulgaria	Bulgaria
	Croatian & Bosnian	Croatian & Bosnian
	Czech	Czech Republic
	Denmark	Denmark
	Finland	Finland
	France	France
	Germany	Germany
	Greece	Greece
	Ireland	Ireland
	Italy	Italy
	Netherlands	Netherlands
	Norway	Norway
	Poland	Poland
	Romania	Romania
Russia	St. Petersburg	
Slovak	Slovak Republic	
Spain	Spain	

	Sweden	Sweden
	Switzerland	Switzerland
	U.K.	U.K.
اقیانوسیه	Australia	Australia
	New Zealand	New Zealand
آمریکای مرکزی	Belize, Panama, Puerto Rico, República Dominicana...	Belize, Panama, Puerto Rico, República Dominicana...
آمریکای جنوبی	Brazil	Brazil
	Argentina, Brasil, Chile, Peru, Uruguay, Venezuela...	Argentina, Brasil, Chile, Peru, Uruguay, Venezuela...
ایالات متحده آمریکا	Alabama	Birmingham
	Arizona	Arizona
	Arkansas	Fayetteville, Little Rock, N. Little Rock
		Los Angeles
	California	Sacramento
		San Diego
		Northern California
	Colorado	Boulder/Denver
	Connecticut	Connecticut
		Yale University
	Florida	Gainesville
		Miami
		Orlando
		Tallahassee
		Tampa
	Georgia	Atlanta
		Georgia Tech
	Hawaii	Hawaii
	Idaho	Idaho
	Iowa	Iowa State University
	Illinois	Chicago
	Indiana	Indiana
	Kansas	Kansas
	Kentucky	Kentucky
	Louisiana	Louisiana
	Maine	S. Portland
	Massachusetts	Boston
	Maryland	Baltimore
	Michigan	University of Michigan
	Minnesota	Twin Cities
	Missouri	St. Louis
	Montana	Montana
	Nebraska	Lincoln & Omaha
	Nevada	Reno & Las Vegas
	New England (Four States)	New England
	New Jersey	New Jersey
	New Mexico	Taos
	New York	Albany
		Binghamton
		Rochester
		New York
	North Carolina	Triangle
	South Carolina	Columbia

Ohio	Cincinnati
	Columbus
Oregon	Portland
Pennsylvania	Penn State University
	Philadelphia
	Pittsburgh
Rhode Island	Providence
South Dakota	South Dakota
Tennessee	Nashville
Texas	Austin
	Dallas
	Houston
	San Antonio
Utah	Salt Lake City
Vermont	Vermont
Virginia	Virginia & DC
Washington	Washington State University
	Eastern Washington
	Seattle
Washington DC	Washington DC
Wisconsin	Wisconsin

<http://www.falundafapersian.org/books.htm>

<http://www.falundafapersian.org/overseas.htm>

یکی از مهم‌ترین عوامل تکنیکی که گسترش آن‌ها را در جهان سرعت بخشیده، دسترسی آن‌ها به رسانه‌های بین‌المللی و اینترنت است. زوئن از رابطه رسانه‌ها و جنبش‌ها با عنوان رقص مرگ یاد می‌کند. به عقیده وی رسانه‌ها با سه راه به جنبش‌های جدید کمک نموده‌اند: نخست این که جنبش‌ها از طریق رسانه‌ها قادر هستند به جمعیت بزرگ‌تری از مخاطبان دست یابند و تأیید مدام را برای آرمان‌های هر جنبش جلب نمایند؛ دوم این که پوشش رسانه‌ای می‌تواند بین جنبش‌ها و سایر عاملان اجتماعی پیوندهایی نمادین برقرار سازد و قادر است اولویت‌ها و دستور کار نهادهای مختلف را تحت تأثیر قرار دهد؛ سوم این که فعالیت جنبش‌ها وقتی تحت پوشش رسانه‌های خبری قرار می‌گیرد در برخی اعضای آن‌ها این احساس را برمی‌انگیزد که کوشش ایشان برای دنیای خارج اهمیت دارد (زوئن، ۱۳۸۰: ۲۵۴).

بنابراین با این پوشش رسانه‌ای کشورها از نفوذ این جنبش‌ها و آموزه‌های آن‌ها مصون نخواهند بود. گسترش آن‌ها تا جایی است که در کشورهایی با ادیان توحیدی قوی (اسلام، مسیحیت، یهودیت) فرصت بروز و ظهور یافته‌اند که البته کمیت آن بستگی به شرایط جوامع گوناگون دارد. کشور ایران نیز از این قاعده مستثنا نبوده است به طوری که برخی

فرقه‌ها به صورت نیمه مخفیانه تحت عناوین آموزش مدیتیشن و یوگا به عضوگیری و فعالیت مشغولند، ظهور افرادی که با تکیه بر نیروی درون و نیروهای طبیعی فوق‌العاده هم‌چون انرژی درمانی و... به جذب افراد می‌پردازند، توجه به عقاید برخی استادان مشهور فرق جدید هم‌چون سای بابا، چاپ‌های متوالی و پرتیراژ کتب پائولو کوئلیو، اشو، خوزه سیلوا و...، هم‌چنین چاپ و گسترش کتاب‌های مربوط به آموزه‌های بودیسم، تشکیل و تبلیغ کلاس‌های خصوصی یا نیمه‌خصوصی، آموزش‌های وسیع الطیف تحت عنوان موفقیت، مدیریت، آرامش و... که می‌کوشند برای سؤالات مذهبی افراد پاسخ‌هایی را مطرح سازند و انسان را از رجوع به ادیان سنتی بی‌نیاز سازند، همه و همه نشانه‌های کاملاً معناداری از رشد جنبش‌های دینی جدید در ایران هستند.

همین‌طور که پیش از این مطرح شد؛ آنچه در خصوص این جنبش‌ها اهمیت دارد، سن اعضا، محل زندگی آنان (شهر، روستا، زندگی مدرن یا پسامدرن)، نحوه زندگی آنان (زندگی ریاضت‌بار یا غوطه‌ور در هرزگی جنسی)، اعمال و شعائر (از سرود و نماز گرفته تا مدیتیشن، رقص و حتی قربانی شعائر) آنان است.

آنچه طی مصاحبه‌هایی با برخی افراد آشنا به این فرقه (فالون دافا) حاصل گردید این بود که عمدتاً افراد جوان و زنان عضو این گروه در ایران بوده‌اند که مهم‌ترین علل جذب افراد به بیان خودشان انجام حرکات ورزشی و مدیتیشن بوده است. متأسفانه زمان دقیق حضور آنها در ایران به دست نیامد اما زمان خاتمه فعالیت آنها در سال ۱۳۸۵ به درخواست سفارت چین در ایران بوده است. عمده حضور آنها در شهر تهران و در پارک‌ها از جمله پارک لاله تهران بوده است.

گسترده‌گی دامنه فعالیت آنها تا آنجا بوده که در برخی از سایت‌های رسمی و پریشده معرفی شده‌اند. به‌عنوان مثال در سال ۱۳۸۳ در سایت روزنامه ایران آمده است:

حسادت از دیدگاه گونگ

حسادت مانع بزرگی برای تزکیه است که تأثیری عظیم بر رهرو دارد و اثری مستقیم بر قدرت گونگ، حسادت به رهروان آسیب رسانده و به پیشرفت تزکیه فرد صدمات خطرناکی وارد می‌آید. بک رهرو به‌طور کلی باید از شر حسادت خلاص و رها گردد. تعدادی از رهروان به درجانی بالا از تزکیه خود رسیده‌اند، اما نمی‌توانند حسادت را رها کنند، هر چه رهایی از حسادت برای رهروان مشکل‌تر باشد، گرایش بیشتری برای

ماندن نزد رهرو دارد. چرا فقط مسئله حسادت را مورد توجه قرار داده‌ایم؟ حسادت عاملی آشکار و قوی در شخصیت مردم و جای بزرگی در روح و روان آنان ایجاد کرده است. با وجود این تعداد کثیری از وجود آن بی‌اطلاع هستند. حسادت خاص کشورهای آسیایی است و برای همین آن را حسادت آسیایی و شرقی نام نهاده‌اند. آسیایی‌ها بسیار خویشتن‌نگر و محافظه‌کار هستند. به همین دلیل حسادت در آنان به راحتی رشد می‌کند. همه چیز دارای دو روی دوگانه است. طبیعی است خویشتن‌نگر هم همین‌طور است. دارای روی مثبت و روی منفی. شخص حسود غالباً به هم‌نوعان خود به چشم حقارت نگاه می‌کند و اجازه نمی‌دهد که دیگران از او پیشی بگیرند، وقتی که او مشاهده می‌کند که کسی دیگر لایق‌تر از اوست، به‌طور کلی بالانس روانی خود را از دست می‌دهد، احساس نادرستی به خود پیدا می‌کند و از اعتراف کردن به حسادت و حقارت و کوچکی خود خودداری می‌ورزد. او هم‌زمان با دیگران می‌خواهد که حقوقش بالا برود و مزیت‌های بیشتری بگیرد و وقتی با بدبختی و بدبختی مواجه می‌شود می‌خواهد که دیگران هم با او سهیم باشند. یک رهرو باید به درون خود رجوع کند و دلیل مشکلات خود را دریابد و بیش‌تر برای تزکیه خود تلاش نماید. او باید به کمبودهایش آگاه باشد و با سعی بیشتری خود را بهتر کرده و دلیل مشکلات خود را در درون خود پیدا کند. اما انسان‌ها به این عادت کرده‌اند که دلیل مشکلاتشان را در درون دیگران بیابند.

حسادت می‌تواند به رهرو دیگر نیز آسیب وارد کند. او می‌تواند آرامش را از دیگران بگیرد.

اینها قسمتی از سخنان «فالون گونگ» است که درباره حسادت و جلوگیری آن از تزکیه گفته شده است. سخنان او درباره حسادت تنها مختص رهروان این مکتب نیست، بل که این سخنان برای هر فردی مفید و دانستن آن لازم است. «گونگ» درباره رها کردن وابستگی‌ها، کارما یا تاوان، انحلال کارها، مزاحمت‌های شیطانی و موارد دیگر نیز صحبت کرده است که آن‌ها را در شماره‌های بعد خواهید خوانند.
(<http://www.iran-newspaper.com/1383>)

همچنین در سایت همبستگی نیز معرفی فالون دافا به صورت زیر بوده است:

گروه ادب و هنر: کتاب *جوآن فالون* یا *چرخاندن چرخ قانون* نوشته لی هنگجی به نازکی از سوی انتشارات ابتکار دتس در ۴۲۱ صفحه و با قیمت ۳۰۰۰ تومان منتشر شده است. این کتاب تاکنون به بیش از ۳۰ زبان زنده دنیا ترجمه شده است. فالون دافا (Falun Dafa) یا فالون گونگ (Falun Gong) یک روش تزکیه و پرورش کهن چینی است. از زمان‌های کهن، مردم چین با فرهنگ تزکیه آشنا بوده و تاریخ و ادبیات چین سرشار از سرگذشت و داستان افرادی

است که از طریق پالایش و تزکیه درون خود به درجات معنوی بالایی دست یافتند. آموزه‌های افرادی مانند لائو ذی و کنفوسیوس، مفهوم تزکیه و توجه به اصول والای اخلاقی را بخشی از فرهنگ کهن چین ساخت. هم‌چنین مردم چین از زمان‌های نوره، تأثیر تمرین‌های روش‌های پالایش و پرورش بدن و ذهن را بر سلامتی جسم و روان خود تجربه کرده‌اند. روش‌های تزکیه، در روح خود بر معنویت و اصول والای اخلاقی تأکید داشته و ضمن باور به وجود قلمروهای والاتر، رسیدن انسان به سرچشمه و اصل خویش را هدف اصلی خود قرار می‌دهند. هم‌چنین وجود چنین روش‌هایی تأثیر بسیار عظیمی در حفظ اخلاقیات در جامعه و در نتیجه سلامت و ثبات آن داشته است. به‌طوری که جامعه‌ای با داشتن افراد بسیاری که سعی می‌کنند بدی‌ها را از خود دور کرده و خوبی‌ها را پرورش دهند، بسیار باثبات‌تر و سالم‌تر از جامعه‌ای است که کمتر چنین افرادی دارد. در سال ۱۹۹۲ آقای لی هتنگجی آموزش روش فالون گونگ را در قالب سخنرانی‌هایی برای عموم مردم، آغاز کرد. ایشان مجموعه سخنرانی‌های خود را در کتاب *جوآن فالون گردآوری کردند جوآن فالون* که کتاب اصلی این روش محسوب می‌شود به بررسی و تشریح حقایق جهان، ماده، بُعدها و سرچشمه و روند تکامل زندگی انسان می‌پردازد و بسیاری از اسرار و مسائل مبهم و غیرقابل درک را به شیوه‌ای قانع‌کننده و روشن توضیح می‌دهد. در *جوآن فالون* تشریح شده است که یک روش کامل تزکیه شامل هر دو جنبه فیزیکی و معنوی است و مهم‌ترین چیز در تمرین تزکیه، رشد و ارتقای خصوصیات اخلاقی و ذهن شخص است. یک تزکیه‌کننده باید اول از همه شخص خوبی با معیارهای اخلاقی بالا و بالاتری باشد. باید پاک و صادقانه زندگی کرده و از افکار خودخواهانه و زیان‌بخش دست بکشد. تمرین‌کنندگان فالون گونگ با پیروی از اصول حقیقت - نیک‌خواهی - بردباری روش فالون گونگ، به تزکیه و پرورش خود پرداخته و تأکید خود را بر ارتقای قلب و ذهن خویش قرار دادند. رعایت اصول فوق و نیز انجام پنج سری تمرین آرام و ساده مربوط به این روش، آنان را قادر ساخت در رشد سلامتی، آرامش درون و تعالی اخلاقیات به پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نایل شوند. تمرین‌کنندگان آن می‌کوشند انسان‌های خوبی باشند، قلب‌شان مهربانی را در آغوش گیرد و روح‌شان را با صبر و شکیبایی تعالی بخشند. تجربیات تزکیه فالون گونگ آن‌چنان شگفت‌انگیز و واقعی هستند که تا سال ۱۹۹۹ بالغ بر صد میلیون نفر در بیش از ۵۰ کشور جهان به جمع تمرین‌کنندگان فالون گونگ پیوسته و آن را تبدیل به یک پدیده جهانی نمودند. با وجود تأثیر مثبت فالون گونگ، حکمرانان مستبد حزب کمونیست چین از افزایش محبوبیت آن آزرده شدند. آنان نمی‌توانستند این حقیقت را بپذیرند که پس از گذشت بیش از چهل سال ارشاد مارکسیستی، بسیاری از مردم، از جمله اعضای حزب کمونیسته، جای دیگری به‌دنبال راهنمایی اخلاقی و روحی خود می‌گشتند، از این‌رو در بیستم جولای سال ۱۹۹۹، حزب کمونیست چین (حزب

حاکم) آزار و خشونی سراسری را نسبت به فالون گونگ آغاز نمود. تمرین کنندگان این روش از آن تاریخ تاکنون به‌طور بی‌رحمانه‌ای مورد آزار و شکنجه قرار گرفته‌اند. در این مدت بیش از ۳۰۰۰ نفر جان خود را از دست داده و هزاران نفر دیگر به روش‌های دیگر مورد شکنجه و آزار قرار گرفته‌اند. هزاران نفر از آنان در زندان‌ها و اردوگاه‌های کار اجباری محبوس هستند، حرقه و حقوق شهروندی خود را از دست داده‌اند. رسانه‌های تحت کنترل دولت چین نیز ضمن سرپوش گذاشتن بر شکنجه و کشتار هزاران انسان بی‌گناه از تمام توان برای دروغ‌پراکنی و خلدشه‌دل کردن وجهه فالون گونگ استفاده کردند. شکنجه‌های انجام گرفته به روی تمرین کنندگان فالون گونگ بسیار متنوع هستند. نمونه‌ای از این شکنجه‌ها که اخیراً نیز در برخی رسانه‌ها بازتاب پیدا کرد، بدین صورت است که اعضای بدن تمرین کنندگانی که در اردوگاه‌های کار اجباری زندانی شده‌اند اعم از کلیه، کبد و قریبه چشم درحالی که زندانی زنده است از بدن آن‌ها جدا گردیده به بیمارستان‌های مختلف در تایلند و بقیه نقاط جهان فروخته می‌شوند. بقایای اجساد نیز به درون کوره‌های زباله‌سوز ریخته شده و سوزانده می‌شوند. روند کار در این گونه اردوگاه‌ها بسیار فجیع و سبعانه است. هیچ‌کسی نمی‌داند چند اردوگاه مرگ این چنینی در چین وجود دارد! چنین فجایع تکان‌دهنده‌ای نه در چین قدیم بل که در چین مدرن امروزی اتفاق افتاده است.

(<http://www.hambastegidaily.com>)

همچنین در سایت‌های متعدد نیز در خصوص خرید کتابهای فالون دافا آمده است:

برای خواندن یا دریافت رایگان ترجمه فارسی کتاب «فالون گونگ» می‌توانید روی نام فایل زیر کلیک نمایید:

فالون گونگ PDFFG-farsi (1.713 KB)

برای خواندن یا دریافت رایگان ترجمه فارسی کتاب شوآن فالون می‌توانید روی نام فایل زیر کلیک نمایید.

شوآن فالون farsi.PDFZF (1.905 KB)

بدین ترتیب این گروه توانسته‌اند با دستیابی به رسانه‌ها از جمله اینترنت نفوذ خود را گسترش دهند که این مسئله باید مورد توجه کارشناسان فرهنگی قرار گیرد و کارشناسان اجتماعی باید اقدام به شناسایی علل ظهور آن‌ها در جامعه ایران نمایند و به پیشگیری از ظهور چنین پدیده‌هایی مبادرت ورزند.

نتیجه‌گیری و نقد

اگر به گونه‌ای نشانه‌شناسانه^(۵) به این جنبش بنگریم در جای جای آن عنصر مقاومت و اعتراض را مشاهده خواهیم نمود. به عقیده و بر مخالفت با وضع موجود از اهم

ویژگی‌های جنبش‌های دینی جدید است. او جنبش‌های دینی جدید را عوامل سدشکنی فرهنگی می‌داند و بیان می‌نمود که گروه‌های نسبتاً بیگانه شده مستعدترین گروه برای در هم شکستن نظم مستقر از طریق جنبش‌های پیامبرانه‌اند. به‌خصوص گروه‌های محرومی که خارج از ساخت منزلت اصلی جامعه خود قرار دارند بیشتر احتمال دارد که از چنین جنبش‌هایی حمایت کنند (تامپسون و دیگران، ۱۳۸۱: ۷۵).

این جنبش به چند دلیل خصلت اعتراضی دارد. همان‌طوری که مطرح شد این مکتب ریشه در بودیسم و تائوئیسم دارد که از مهم‌ترین آموزه‌های آن حرکت و شدن است و ایستایی در آن‌ها مذموم شمرده می‌شود. به عقیده بودا هیچ چیز پایدار نیست و همه چیز گذراست (همیلتون: ۱۲۷، ۱۳۷).

تائوئیسم نیز بر نظم استوار نیست بل که مبتنی بر آشوب است (هال: ۷۲۶، ۱۳۸۱). بدین‌ترتیب بنیان اعتقادی این مکتب حرکت است. از سوی دیگر در شوآن فالون حدود سی‌بار واژه نجات و رهایی بیان شده است و از مهم‌ترین شعارهای رهبر این گروه نجات بشریت است. «ما مردم را نجات می‌دهیم ما باید مسئول شما باشیم و قادر هستیم آن مسئولیت را بر عهده بگیریم» (لی هنگ‌جی، ۱۳۸۴: ۳۳۹).

اما شکل اعتراض این گروه به‌صورت خشونت‌بار نیست بل که در غالب تمرین‌های ورزشی و با حالات خاصی بیان می‌شود. اگر با تاسی از نظر هبدا یج این گروه به مثابه یک خرده‌فرهنگ در نظر گرفته شوند، هدف آن‌ها به چالش کشیدن هژمونی خواهد بود. به نظر هبدا یج خرده‌فرهنگ‌ها نه از طریق ابزارهای مستقیم بل که از طریق سبک که منظور همان اداها و اطوارها و ژست‌ها به‌طور پنهانی و بدون جنگ‌های پارتیزانی است پیام‌هایی را منتقل می‌کنند (هبدا یج، ۱۹۸۱).

علاوه بر شیوه بیان اعتراض در قالب نمادها، آن‌ها برای نشان دادن قدرت خود به تعدد حامیان خویش اشاره می‌کنند. طی برخوردهای شدیدی که توسط حزب کمونیست چین در دوران ریاست جمهوری جیانگ زمین با این گروه صورت گرفت. از جانب کشورهای مختلف (آلمان، اتریش، اسپانیا، استرالیا، اسلوانیا، انگلیس، ایرلند، بلژیک، تایوان، جمهوری چک، سوئد، فرانسه، فنلاند، کانادا، نیوزیلند، هلند) بیانیه‌هایی برای حمایت از آن‌ها ارائه شد که همه بیانیه‌ها در سایت فارسی این گروه وجود دارد. (www.iranfalundafa.org). عامل دیگری که نشان‌دهنده حضور مقاومت در این جنبش

است به تمرین‌های آن به‌ویژه حالت مدیتیشن برمی‌گردد. در مدیتیشن سخنی گفته نمی‌شود و تلاش می‌گردد تا ذهن کاملاً خالی باشد. به نظر بارت این نوعی نازبانی به معنای آزادی است (بارت، ۱۳۸۳: ۱۱۰).

در واقع سخن نگفتن نوعی مقاومت در برابر زبان است که هیچ چیز را بیرون از خود نمی‌پذیرد و استبداد خود را بر همه کس و همه چیز برقرار می‌کند. به همین جهت مدیتیشن فضایی برای رهایی از این حصارهاست.

مورد بعد به نماد این فرقه برمی‌گردد. نماد فالون دافا یک فالون است که پیوسته می‌چرخد و تمام اجزا و عناصر آن در حال چرخش هستند. همان‌طور که بیان شد چرخش آن‌ها در جهت گردش عقربه‌های ساعت فرد را نجات می‌دهد و چرخش خلاف عقربه‌های ساعت برای نجات دیگران است. این چرخش فالون نیز بیانگر مقاومت و دعوت به حرکت است زیرا حرکت مخالف شرایط مرسوم و رایج عامل نجات دیگران قلمداد می‌شود. به‌علاوه ترکیب رنگ داخل این نماد برگرفته از فرهنگ چینی است و عناصری از یینگ و یانگ (ying-yang) در آن حضور دارد. یین و یانگ در اندیشه شرقی دو نیرو یا اصل مکمل هستند که همهٔ وجوه یا پدیده‌های زندگی را تشکیل می‌دهند. یین به‌صورت زمین، جنس مؤنث، تاریکی، امر انفعالی و امر جاذب و پذیرا تصور می‌شود و در اعداد زوج نمایان می‌شود و نماد آن پیر و پلنگ نارنجی و خط گسسته است. یانگ به‌صورت آسمان، جنس مذکر، روشنایی، امر فعال و خلاق و نافذ تصور می‌شود و در اعداد فرد نمایان می‌شود و نماد آن اژدها، رنگ لاجوردی و خط پیوسته است. این دو نیرو رابطهٔ معکوس دارند و توصیف همه فرایندهای واقعی جهان را می‌توان در تعامل آن‌ها یافت. وقتی آن دو در حال تعادل باشند به‌صورت دو نیمه تاریک و روشن یک دایره ترسیم می‌شوند (بشیریه درهال، ۱۳۸۱: ۷۳۲). نماد این جنبش همان‌طور که در صفحات پیشین آمده دارای ترکیب رنگی است که نمایانگر یین و یانگ است. دایره پیرامونی این نماد که بخش اعظم آن را تشکیل می‌دهد به رنگ نارنجی است و تنها بخشی از دایره‌های موجود در آن به رنگ آبی است. در واقع در این نماد سلطه با رنگ نارنجی است. همچنین چهار دایره و چهار علامت تایجی در آن وجود دارد که نشان‌دهندهٔ عدد زوج می‌باشند و تنها یک عنصر مفرد در مرکز نماد وجود دارد. بنابراین در این نماد یین و یانگ توازن وجود ندارد به‌طوری‌که حضور

بین که نماد جنس مؤنث است در آن پررنگ‌تر است. بدین ترتیب نشانه دیگری از عنصر مقاومت را می‌توان در ترکیب رنگ نماد این جنبش مشاهده کرد. با تفوق رنگ نارنجی بر رنگ آبی زنان به‌طور عام و فمینیست‌ها به‌طور خاص جذب این جنبش خواهند شد و به هواداری از آن اقدام خواهند کرد. اگرچه رهبر این جنبش بیان می‌کند که ما برای نجات بشریت آمده‌ایم اما در عین حال نماد این جنبش به گونه‌ای خاص تر به رهایی زنان اشاره دارد.

به‌طور کلی پیدایش چنین گروه‌هایی در جوامع و جلب گسترده حامیان به علت خلاءهای موجود در جامعه است. این گروه‌ها در تلاش‌اند تا آنچه را که نظم مستقر بی‌پاسخ گذاشته و بدان پرداخته را پاسخ گویند. به‌عنوان مثال چون برخی ادیان از زندگی روزمره فاصله گرفته و افراد تزکیه‌کننده همیشه جزء خرافات بوده‌اند و آنچه برخی از ادیان آسمانی مطرح کرده‌اند بیش‌تر جنبه انتزاعی داشته و لمس آن در جریان عادی زندگی محقق نبوده به همین جهت این جنبش تلاش نموده تا خلاء موجود را پرکند. لی‌هنگجی در سخنرانی هشتم خویش بیان کرده که تمرین‌کنندگان باید به شکل مردم باشند و حق ندارند به‌صورت راهبه در آیند. آن‌ها باید از تزکیه به‌صورت فردی اجتناب کنند و باید تمرینات را به‌صورت دسته‌جمعی انجام دهند.

چنین جنبش‌هایی عمدتاً در جوامعی با استقبال روبه‌رو می‌شوند که یا حضور انجمن‌های اجتماعی و فرهنگی در آن‌ها در سطح نازلی قرار دارد یا چنانچه حضور کمی آن‌ها در جامعه زیاد باشد اما ناتوانی آن‌ها در ایجاد وابستگی عاطفی تعمیم‌یافته در بین اعضاء و ضعف آن‌ها در تقویت کوشش‌های دگردوستانه سبب می‌شود تا افراد برای پرکردن این خلاء به عضویت این جنبش‌ها درآیند.

این جنبش‌ها دارای خصلت اجتماعی بوده و به عقیده حامیان آن تزکیه باید در متن زندگی و در جریان پیچیدگی‌های زندگی رخ دهد تا فرد به تعالی برسد. لی‌هنگجی در سخنرانی هشتم خویش به نقد روزه بی‌گوشی می‌پردازد: «بی‌گوشی یک روش تزکیه به‌خصوص در محیطی به‌خصوص است. در چین باستان مخصوصاً قبل از تأسیس مذاهب بسیاری از تمرین‌کنندگان روش تزکیه مخفی تک‌نفره را به‌کار می‌بردند. برای تزکیه به کوهستان‌های دور می‌رفتند. در گذشته وقتی که تزکیه‌کنندگان با کمک یک طناب به داخل غار صعود می‌کردند، برای این‌که در غار تزکیه کنند طناب را می‌بریدند. اگر در تزکیه موفق نمی‌شدند، می‌مردند» (لی‌هنگجی، ۱۳۸۴: ۲۲۷).

اما امروزه اکثریت روش‌هایی که رایج شده‌اند، بی‌گو را ندارند. به عقیده رهبر فالون دافا وقتی بعضی از استادان بی‌گو را آموزش می‌دهند زندگی بسیاری از مردم در خطر خواهد بود. روزه بی‌گو فقط یک روش تزکیه است که در شرایط خاص استفاده می‌شود و نمی‌تواند به‌طور وسیعی اجرا شود و اجرای آن زندگی بسیاری از مردم را به خطر خواهد انداخت (مان، ۱۳۳۰).

در واقع رهبران این جنبش‌ها در تلاش‌اند تا هرچه بیشتر خود را در تار و پود زندگی روزمره مردم جای دهند تا افراد بیش‌تری را با خود همراه سازند.

این گروه علاوه بر نزدیکی به زندگی عادی مردم تلاش می‌کنند تا آموزه‌های انتزاعی را به سطح انضمام برسانند. لی‌هنگجی در سخنرانی دوم خویش از چشم سوم سخن می‌گوید. به عقیده وی یک تزکیه‌کننده تا هر سطحی که تزکیه کرده باشد می‌تواند صحنه‌های آن سطح را ببیند. قبل از آنکه تا سطح بالاتری تزکیه کند فکر می‌کند که آن چیزها وجود ندارد و به آن‌ها باور نخواهد آورد. اما در عین حال او یک ویژگی فیزیکی برای این چشم قائل است و مکان آن را کمی بالاتر از وسط ابروها و متصل به غده صنوبری می‌داند و حالت فرد هنگام گشوده شدن چشم سوم را این‌گونه بیان می‌کند: «چشم فرد شدیداً به نور خیره می‌شود. در حقیقت چشمان شما نیست که ادیت می‌شود بل که غده صنوبری شماست که ادیت می‌شود». هم‌چنین در جای دیگر به سطح انرژی استادان فالون دافا توسط دستگاه‌های الکترونیکی اشاره می‌کند. «خیلی از استادان چی گنگ برای اندازه‌گیری انرژی‌شان مورد آزمایش قرار گرفته‌اند و دستگاه‌های امروزی کشف کرده‌اند که ماده ساطع شده توسط استادان چی گونگ بی‌نهایت غنی است» (لی‌منگجی، ۱۳۸۴: ۸۴).

از مشخصات بارز دیگری که در بررسی این گروه مورد توجه است، تقویت رابطه مریدی و مرادی است. جنبش‌هایی از این نوع به‌دنبال احیای اقتدار کاریزمایی با مقاومت در برابر اقتدار عقلانی - قانونی هستند. آن‌ها تلاش می‌کنند تا با ایجاد نوع اقتدار کاریزمایی پیروانی را برای خود جمع کنند تا با توسل به آن‌ها بتوانند اقتدار موجود را به چالش بکشند. بدین ترتیب با وجود چنین خط‌مشی‌ای این جنبش هم برای جوامع توسعه‌یافته که درون قفس آهنین بوروکراسی گرفتار شده‌اند جذاب است و هم

برای جامعه‌ای که دارای اقتدار سستی است و درون‌مایه‌های اقتدار کاریزمایی دارد، جذابیت دارد.

بدین ترتیب حضور چنین جنبش‌هایی در سطح جامعه بیانگر تحولاتی اجتماعی است که نیازمند مدیریت است. چنانچه اداره این تحولات به خوبی عملی نشود ممکن است زمینه‌ساز چالش‌ها و بحران‌های گسترده در سطح جامعه گردد.



ژویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

این مجله در سال ۱۳۸۱ در تهران تأسیس شد و از آن زمان به بعد به صورت فصلی منتشر می‌گردد. این مجله در زمینه‌های مختلف علوم انسانی و مطالعات فرهنگی فعالیت می‌کند. هدف از تأسیس این مجله، فراهم کردن بستری برای تبادل نظر و گفت‌وگو بین محققان و پژوهشگران در این زمینه‌ها است. این مجله در سال ۱۳۸۱ در تهران تأسیس شد و از آن زمان به بعد به صورت فصلی منتشر می‌گردد. این مجله در زمینه‌های مختلف علوم انسانی و مطالعات فرهنگی فعالیت می‌کند. هدف از تأسیس این مجله، فراهم کردن بستری برای تبادل نظر و گفت‌وگو بین محققان و پژوهشگران در این زمینه‌ها است.

یادداشت‌ها:

۱. فالون: چرخ قانون.
۲. دافا: راه بزرگ - اصول و قوانین اصلی حاکم بر عالم.
۳. شین شینگ سرشت قلب و ذهن و خصوصیات اخلاقی است. تزکیه شین شینگ در هماهنگی با سرشت جهان یعنی شن، رن و جن اتفاق می‌افتد. کسی که بتواند راستی، مهربانی و بردباری بسورزد در حال تزکیه شین شینگ است و می‌تواند با ادامه این راه با جهان و نیروی طبیعت یکی شود و در سرشت جهان که همین سه خصلت است جذب گردد (شوآن فالون ص ۸، ص ۴۱۷ و ص ۲۲ به نقل از مظاهری، ۱۳۸۷).

۴. اثرپذیری این جنبش از بودیسم تا حدی است که ۷۶ بار واژه بودیسم، ۴۸ بار واژه بودا و ۱۵ بار واژه بودایی و بودیستی در کتاب شوآن فالون آمده است.

۵. نشانه‌شناسی علمی است که به مطالعه نظام نشانه‌های نظیر زبان‌ها رمزگان‌ها، نظام‌های علامتی و غیره می‌پردازد. نشانه‌شناسی به‌دست فردینان دو سوسور و به‌مثابه علمی که به بررسی زندگی نشانه‌ها در دل زندگی اجتماعی می‌پردازد طراحی شده است. به‌طور کلی نشانه‌شناسی مطالعه عام نشانه‌ها به‌ویژه نشانه‌های غیرزبانی است (گیرو، ۱۳۸۰: ۱۳).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مجله علمی-پژوهشی مطالعات فرهنگی

این مجله به‌مناسبت سالگرد تأسیس پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، در بهار ۱۳۹۲ منتشر خواهد شد. هدف از تأسیس این مجله، فراهم کردن بستری برای انتشار و تبادل نظر در زمینه‌های مختلف علوم انسانی و مطالعات فرهنگی است. این مجله به‌صورت فصلی منتشر خواهد شد و به‌مناسبت سالگرد تأسیس پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، در بهار ۱۳۹۲ منتشر خواهد شد.

این مجله به‌مناسبت سالگرد تأسیس پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، در بهار ۱۳۹۲ منتشر خواهد شد. هدف از تأسیس این مجله، فراهم کردن بستری برای انتشار و تبادل نظر در زمینه‌های مختلف علوم انسانی و مطالعات فرهنگی است. این مجله به‌صورت فصلی منتشر خواهد شد و به‌مناسبت سالگرد تأسیس پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، در بهار ۱۳۹۲ منتشر خواهد شد.

- کتابشناسی:
۱. اینگلهارت، رونالد (۱۳۸۲) تحول فرهنگی در جامعه پیشرفته صنعتی، ترجمه: مریم وتر، تهران، کویر.
 ۲. بارت، رولان (۱۳۸۳) امپراطوری نشانه‌ها، ترجمه: ناصر فکوهی، تهران، نشر نی.
 ۳. تامپسون، کنت و دیگران (۱۳۸۱) دین و ساختار اجتماعی، ترجمه: علی بهرامپور و حسن محلدنی، تهران، کویر.
 ۴. جلالی پور، حمیدرضا (۱۳۸۱) جامعه‌شناسی جنبش‌های اجتماعی، تهران، طرح نو.
 ۵. کازینز، اس. ال (۱۳۸۱) «آیین بودای باستان»، ترجمه: علی‌رضا شجاعی، هفت آسمان، شماره پانزدهم، سال چهارم.
 ۶. کوزر، لونیس (۱۳۷۹) زندگی و اندیشه بزرگان جامعه‌شناسی، ترجمه: محسن ثلاثی، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی.
 ۷. کیوستو، پتر (۱۳۷۸) اندیشه‌های بنیادی در جامعه‌شناسی، ترجمه: منوچهر صبوری، تهران، نشر نی.
 ۸. گیدنز، آنتونی (۱۳۷۸) سیاست، جامعه‌شناسی و نظریه اجتماعی، ترجمه: منوچهر صبوری، تهران، نشر نی.
 ۹. گیرو، پی‌یر (۱۳۸۰) نشانه‌شناسی، ترجمه: محمد نبوی، تهران، آگاه.
 ۱۰. لی هنگچی (۱۳۸۴) شوآن فالون.
 ۱۱. مظاهری سیف، (۱۳۸۷) فالون دافا؛ معنویت بدن‌گرا، در دست چاپ.
 ۱۲. هال، دیوید (۱۳۸۱) چین مدرن و غرب پست‌مدرن، ترجمه: بشیریه در مدرنیسم تا پست مدرنیسم، نویسنده: لارنس کهن، تهران، نشر نی.
 ۱۳. همیلتون، ملکم (۱۳۷۷) جامعه‌شناسی دین، ترجمه: محسن ثلاثی، تهران، تیان.
 ۱۴. دلاپورا، دوناتلا؛ دیانی، ماریو (۱۳۸۳) مقدمه‌ای بر جنبش‌های اجتماعی، ترجمه: محمدتقی دلقروز، تهران، کویر.
 ۱۵. زونن، لیزبت ون (۱۳۸۰) رقص مرگ: جنبش‌های نوین اجتماعی و رسانه‌های گروهی در ارتباطات سیاسی در عمل، دیویدل، پالتز، ترجمه: مهدی شفقتی، تهران، سروش.
 ۱۶. حمیدیه، بهزاد (۱۳۸۴) ایران و رشد دین نماهای جدید، کتاب نقد، شماره ۳۵.

17. Anthony, D and Rabbins, T (1974) the meher baba movement, in Izaretsky and M. Leone (eds) *religious movement in contemporary america*. princeton, NJ: princeton university press.
18. Gordon, D.F (1974) the jesus people: An identity synthesis, *urban life and culture*.
19. Hebdige, Dig (1981) the meaning of style, subculture, London, Routledge.
20. Levine, saul (2003) the joiners, in lorne l. dawson (ed) *cults and new religious movements*, blackwell.
- Luckman, t (1990) shirinking transcendence, expanding religion, *sociological analysis* 50(2)
21. Marx, J and Ellison, D (1975) sensitivity training and communes: contemporary quests for community *pacific sociological review* 18 (4).

